

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ทิศทางการพัฒนาประกาศในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550 - 2554) กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาคุณภาพคน และสังคมไทยสู่สังคมแห่งภูมิปัญญาและการเรียนรู้ที่ยึด “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” และอัญเชิญ “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” มาเป็นแนวทางปฏิบัติเพื่อมุ่งสู่ “สังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกัน” ดังนั้นจึงจำเป็นต้องพัฒนาคุณภาพคนในทุกมิติอย่างสมดุล ทั้งจิตใจ ร่างกาย ความรู้และทักษะความสามารถ เพื่อให้เฟิรพร้อมทั้งคุณธรรมและความรู้ซึ่งจะนำไปสู่การคิดวิเคราะห์อย่างมีเหตุผล ดังนั้นการสร้างและพัฒนากำลังคนที่เป็นเลิศโดยเฉพาะในการสร้างสรรค์นวัตกรรมและองค์ความรู้ ส่งเสริมให้คนไทยเกิดการเรียนรู้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต มีพัฒนาการทางสมองที่บูรณาการวัฒนธรรม พัฒนาสื่อการเรียนการสอนที่จูงใจให้เด็กสนใจและใฝ่รู้ ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเป็นเครื่องมือค้นหาเด็กที่มีอัจฉริยภาพด้านต่าง ๆ ส่งเสริมให้ครอบครัวสามารถเข้าถึงสันตนาการเชิงสร้างสรรค์ และกิจกรรมศิลปะต่าง ๆ ที่จัดขึ้นทั้งในโรงเรียนและชุมชน (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. 2550 : 47 - 54) ซึ่งสอดคล้องกับนโยบายการพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของกระทรวงศึกษาธิการ ที่ได้ระบุไว้อย่างชัดเจนในเรื่อง การพัฒนาการศึกษาของประเทศให้เป็นการศึกษาที่สูง โดยจัดเป็นการศึกษาขั้นพื้นฐาน 12 ปี และมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของคนเป็นเป้าหมายหลัก เพื่อให้เกิดการพัฒนาทั้ง 3 ด้าน คือ พัฒนาคน พัฒนางานและอาชีพ และพัฒนาสังคม จากกระแสความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วเข้าสู่ยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้ประเทศต่าง ๆ หันมาวางแผนการจัดการศึกษาของชาติ เพื่อพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้อยู่ในโลกของยุคสมัยแห่งการเปลี่ยนแปลงได้ เพราะการศึกษาเป็นเครื่องพัฒนาคน สำหรับประเทศไทย รัฐใช้นโยบายปฏิรูปการศึกษาเพื่อสู่ความเป็นเลิศในปี พ.ศ. 2550 เนื่องจากทรัพยากรมนุษย์เป็นทรัพยากรที่มีคุณค่าสูงสุด ต้องมีคุณสมบัติเป็นผู้ที่มีความรู้ มีทักษะหลากหลาย คุณธรรมสูง มีความรับผิดชอบสูง ไม่เป็นภาระต่อสังคม (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 9 - 10)

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติต้องการให้เด็กไทยพัฒนาตนเองให้เต็มศักยภาพ ให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข โดยเน้นการจัดการศึกษาที่ถือว่านักเรียน

สำคัญที่สุด จึงได้กำหนดให้หมวดที่ 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา มาตรา 66 กล่าวไว้ว่า นักเรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในด้านการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาในโอกาสแรกที่ได้ เพื่อให้มีความรู้และทักษะเพียงพอที่จะใช้เทคโนโลยี เพื่อการศึกษาในการแสวงหาความรู้ ด้วยตนเองได้อย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต (กรมวิชาการ. 2544 : 1) กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้ตระหนักในความสำคัญของการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ โดยเฉพาะเทคโนโลยีสารสนเทศที่นำมาใช้ในกระบวนการเรียนการสอนเพื่อพัฒนานักเรียน ดังนั้น ในปี พ.ศ. 2543 จึงได้สำรวจความคิดเห็นของผู้บริหาร โรงเรียน ครู นักเรียน และชุมชน ได้ผลการวิจัยซึ่งเป็นจุดสำคัญของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง คือ ผู้บริหาร โรงเรียนและครูให้ความเห็นสอดคล้องกันว่า สื่อเทคโนโลยีสารสนเทศที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของนักเรียน คือ คอมพิวเตอร์ และนักเรียนเองก็เห็นว่าสื่อดังกล่าวมีประโยชน์ต่อการเรียนทำให้เกิดความรู้ อย่างกว้างขวาง ทันต่อโลก ทันต่อเหตุการณ์ (กรมวิชาการ. 2545 : 1)

การเรียนรู้ศิลปะมุ่งพัฒนาให้นักเรียนเกิดความรู้ความเข้าใจ การคิดที่เป็นเหตุเป็นผลถึงวิธีการทางศิลปะ ความเป็นมาของรูปแบบ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และรากฐานทางวัฒนธรรม ค้นหาว่าผลงานศิลปะสื่อความหมายกับตัวเอง ค้นหาศักยภาพ ความสนใจส่วนตัว ฝึกการรับรู้ การสังเกตที่ละเอียดอ่อนอันนำไปสู่ความสำเร็จ เห็นคุณค่าและเกิดความซาบซึ้งในคุณค่าของศิลปะและสิ่งรอบตัว พัฒนาเจตคติ สมาธิ รสนิยมส่วนตัว มีทักษะ กระบวนการวิธีการแสดงออก การคิดสร้างสรรค์ ส่งเสริมให้นักเรียนตระหนักถึงศิลปกรรมในสังคม ในบริบทของการสะท้อนวัฒนธรรมทั้งของตนเองและวัฒนธรรมอื่น พิจารณาว่าผู้คนในวัฒนธรรมของตนมีปฏิริยาตอบสนองต่องานศิลปะ ช่วยให้มีมุมมองและเข้าใจโลกทัศน์กว้างไกล ช่วยเสริมความรู้ ความเข้าใจ มโนทัศน์ด้านอื่น ๆ สะท้อนให้เห็นมุมมองของชีวิต สภาพเศรษฐกิจ สังคมการเมือง การปกครอง และความเชื่อ ความศรัทธาทางศาสนา ด้วยลักษณะธรรมชาติของกลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะการเรียนรู้เทคนิค วิธีการทำงาน ตลอดจนการเปิดโอกาสให้แสดงออกอย่างอิสระ ทำให้นักเรียนได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้คิดริเริ่มสร้างสรรค์ ดัดแปลงจินตนาการ มีสุนทรียภาพและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยและสากล (กรมวิชาการ. 2545 : 2)

การจัดการการศึกษาในสาระสำคัญของศิลปะ ระดับประถมศึกษา ซึ่งเป็นกลุ่มสาระการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นส่งเสริมให้มีความคิดสร้างสรรค์จินตนาการทางศิลปะ การชื่นชมความงามอย่างมีคุณค่า ส่งเสริมให้นักเรียนกล้าคิด กล้าแสดงออกในเชิงสร้างสรรค์ มีทักษะการปฏิบัติที่ดีและเรียนรู้ฝึกฝนการสังเกต สามารถค้นพบศักยภาพของตนเอง การเรียนรู้กับสื่อเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมมองเห็นคุณค่าศิลปะในผลงานภูมิปัญญาท้องถิ่น จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ระดับประถมศึกษาสมควรจัดกิจกรรมการเรียนรู้ทักษะการเขียนศิลปะลายไทย กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้เรียนรู้อย่างถูกต้องตามขั้นตอนดังที่ (พิทักษ์ สายัณห์. 2547 : 6) กล่าวถึงประโยชน์ของลายไทยว่า

มีความสำคัญ จึงสมควรที่คนไทยจะศึกษาไว้บ้างหรือได้คู่ตำราเพื่อความรู้จักไว้บ้าง ลายไทยชื่อนั้น มีรูปร่างเป็นอย่างไร ทราบพอที่จะเล่าให้ผู้ที่ไม่ทราบได้ทราบบ้างก็ยิ่งดี ซึ่งเราเกิดมาเป็นคนไทย ต้องรู้จักศิลปะประจำชาติของเราบ้างจะเป็นการเหมาะสมมาก

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้กำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิตให้มีคุณภาพ ตามความสามารถ ความถนัดและความสนใจของนักเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระที่ 1 วิชาทัศนศิลป์ กำหนดมาตรฐาน ศ. 1.1 ไว้ว่า สร้างสรรค์งานทัศนศิลป์ตามจินตนาการ และความคิดสร้างสรรค์ วิเคราะห์วิพากษ์วิจารณ์คุณค่างานทัศนศิลป์ ถ่ายทอดความรู้สึก ความคิดต่องานศิลปะอย่างอิสระ ชื่นชม และประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน และกำหนดมาตรฐาน ศ. 1.2 ไว้ว่า เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างทัศนศิลป์ ประวัติศาสตร์ และวัฒนธรรม เห็นคุณค่างานทัศนศิลป์ที่เป็นมรดกทางวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยและสากล

จากการประเมินคุณภาพด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2549 ของสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 (สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 ปี 2550. 2549 : 1) พบว่า คุณภาพด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ มีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละต่ำลง ผู้วิจัยในฐานะเป็นครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 - 6 โรงเรียนวัดโลกช้าง(ราษฎร์บำรุง) อำเภออุทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 จึงสนใจที่จะศึกษาเรื่องการวิจัยและการพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ สาระวิชาทัศนศิลป์สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เนื่องจากตลอดระยะเวลา 15 ปีที่ผ่านมาผู้วิจัยได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้ ด้านวิชาศิลปศึกษา เกี่ยวกับการเรียนรู้ ศิลปะลายไทยให้นักเรียนได้ฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย พบว่านักเรียนจะเขียนศิลปะลายไทยโดยทักษะการสังเกตภาพจริง บริเวณวัดখনอนหน้าโรงเรียน พบว่าในผลงานการเขียนศิลปะลายไทยที่มีรูปร่างลักษณะไม่เหมือนกับลายต้นแบบที่ถูกต้องตามชื่อเรียกลายไทยแต่ละลาย ในปีการศึกษา 2555 ผู้วิจัยจึงได้คิดสร้างสื่อประเภทแบบฝึกการเขียนศิลปะลายไทยเพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการเขียน พบว่านักเรียนมีทักษะการเขียนภาพลายไทยดีขึ้น และเรียกชื่อลายไทยแต่ละลายไทยได้ถูกต้องดีกว่าการเรียนรู้และฝึกปฏิบัติแบบปกติแต่เดิม และจากการที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ ครูผู้สอนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในกลุ่มโรงเรียนเครือข่ายนพรัตน์ อำเภออุทัย สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 พบว่า ปัญหาของครูผู้สอนศิลปะ จำนวน 9 โรงเรียนที่ทำการสอนวิชาศิลปะลายไทยแต่ละคนได้ให้ความเห็นว่า นักเรียนส่วนใหญ่จะขาดทักษะการเขียนภาพลายไทยอย่างถูกต้องของลายไทยนั้น ๆ เช่นกัน ประกอบกับผู้วิจัยมีความตระหนักที่จะปลูกฝังค่านิยมด้าน

การเรียนรู้ศิลปะประจำชาติไทยซึ่งเป็นเอกลักษณ์ของชาติไทยที่ไม่ซ้ำและลอกเลียนชาติอื่น ๆ ให้ติดตัวกับนักเรียนตลอดไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทยสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ให้มีประสิทธิภาพ ตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย

ความสำคัญของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทย สารวิชาทัศนศิลป์ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ด้วยการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกการเขียนศิลปะลายไทยซึ่งผลการวิจัยนอกจากจะทราบข้อมูลที่ได้จากการศึกษาเรื่องศิลปะลายไทยแล้ว ยังสามารถนำผลการวิจัยมาเป็นแนวทางให้ครูผู้สอน สารวิชาทัศนศิลป์ และวิชาอื่น ๆ เพื่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์และทักษะการเขียนศิลปะลายไทย ซึ่งส่งผลให้นักเรียนได้เห็นคุณค่าศิลปวัฒนธรรมของชาติไทย ก่อให้เกิดการอนุรักษ์ภูมิปัญญาท้องถิ่นและพัฒนาทักษะด้านการเขียนศิลปะลายไทยเต็มตามศักยภาพของตน

ขอบเขตการวิจัย

1. หน่วยในการวิเคราะห์ / หน่วยในการศึกษา (Unit of Analysis)

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายนพรัตน์ อำเภอบึงสามพัน สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 กลุ่มโรงเรียนเครือข่ายนพรัตน์ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 9 ห้อง เรียน จาก 9 โรงเรียน ได้แก่ โรงเรียนบ้านข่อยโทน โรงเรียนวัดอุทัย โรงเรียนวัดไทรงาม โรงเรียนวัดนางชี โรงเรียนวัดบ้านหีบ โรงเรียนบ้านคูคด โรงเรียนวัดหนองน้ำส้ม โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) และโรงเรียนวัดสามบัณฑิต จำนวน 180 คน

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดโคกช้าง (ราษฎร์บำรุง) ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555 จำนวน 1 ห้องเรียน นักเรียน 30 คน ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบกลุ่ม (Cluster random sampling)

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย

3.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังการเรียนรู้ และ 2) ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย

4. เนื้อหา

เนื้อหาวิชาที่นำมาใช้ในการวิจัย คือ เรื่องศิลปะลายไทย ลายกระหนก ลายกระจัง ลายประจายาม ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551

5. ระยะเวลา

ระยะเวลาที่ใช้ในการสอนเรื่อง “ศิลปะลายไทย” ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 จำนวน 12 ชั่วโมง โดยพิจารณาจากหลักสูตรสถานศึกษา กลุ่มสาระการเรียนรู้ศิลปะ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

6. ข้อตกลงเบื้องต้น

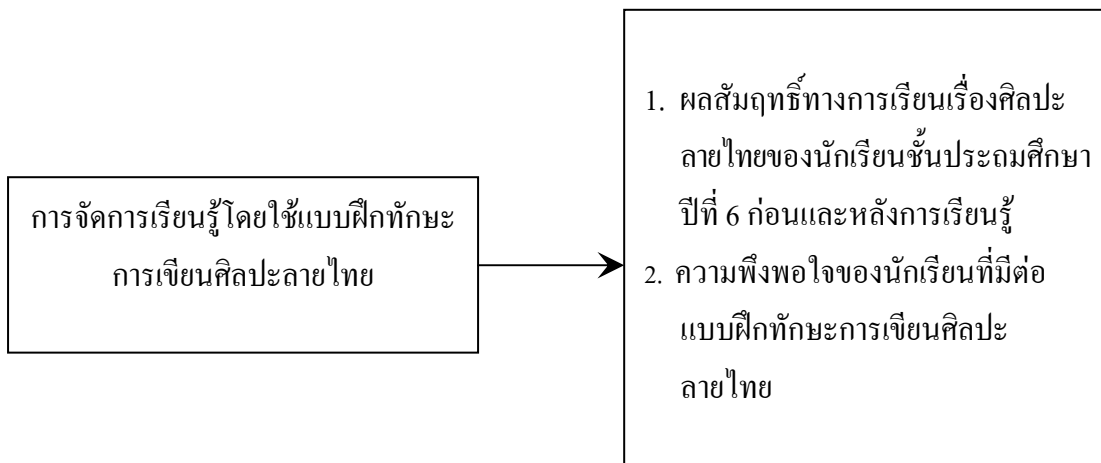
นักเรียนกลุ่มทดลองไม่เคยเรียนเรื่องศิลปะลายไทย ลายกระหนก ลายกระจัง ลายประจายาม มาก่อน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังแสดงในภาพประกอบ 1

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ภาพประกอบ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทย หมายถึง ความความรู้ ความสามารถ และทักษะในการเขียนศิลปะลายไทยของนักเรียน ซึ่งเป็นผลมาจากการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย และวัดผลสัมฤทธิ์จากคะแนนกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการทดสอบความรู้หลังจากเรียนด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นจากการวิเคราะห์เนื้อหาและจุดมุ่งหมายเชิงพฤติกรรม โดยผ่านการวิเคราะห์หาค่าระดับความยากง่าย ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยงตรงแล้ว

2. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย หมายถึง คุณภาพของแบบฝึกทักษะเรื่องการเขียนศิลปะลายไทย ตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

80 ตัวแรก หมายถึง ค่าเฉลี่ยเป็นร้อยละของคะแนนปฏิบัติการเขียนลายไทยดูจากชิ้นงานระหว่างเรียน

80 ตัวหลัง หมายถึง ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่นักเรียนทำได้หลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนลายไทย

3. การพัฒนาแบบฝึกทักษะ หมายถึง กระบวนการแสวงหาความรู้ที่หลากหลายด้วยวิธีการต่าง ๆ ความสามารถในการฝึกหัดในการรวบรวมข้อมูลสร้างความเข้าใจ วิเคราะห์สังเคราะห์ ซึ่งนำไปสู่องค์ความรู้ใหม่และประเมินผลการเรียนรู้ด้วยตนเอง ตลอดจนสร้างเจตคติที่ดีต่อการเรียน และมีการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ของการเรียนสูงขึ้น

4. แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย หมายถึง สื่อการเรียนการสอนเกี่ยวกับการเขียนศิลปะลายไทยในหัวข้อที่มาของศิลปะลายไทย รูปแบบและประเภทของลายไทย และการนำไปใช้ โดยใช้แบบประเมินทักษะการเขียนศิลปะลายไทย ซึ่งทำให้นักเรียนเกิดความรู้ ความเข้าใจ และมีทักษะในการเขียนศิลปะลายไทยมากขึ้น

5. การจัดการเรียนรู้ หมายถึง การจัดกระบวนการเรียนรู้ด้วยการฝึกเขียนศิลปะลายไทยตามขั้นตอนในแต่ละกิจกรรมในแบบฝึกให้นักเรียนในกลุ่มทดลอง และดำเนินกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนการจัดการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้และขั้นตอนการเรียนรู้ที่อยู่ในคู่มือในการใช้แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

6. ความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย หมายถึง ความรู้สึกของนักเรียนที่เกี่ยวข้องกับอารมณ์เมื่อได้รับความสุขหรือความผิดหวัง ซึ่งเกิดจากการรับรู้กับความคาดหวังในผลลัพธ์หลังจากที่ได้เรียน โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนศิลปะลายไทย

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนศิลปะลายไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะสูงกว่าก่อนการจัดการเรียนรู้

ประโยชน์ที่ได้รับจากงานวิจัย

1. มีแบบฝึกการเขียนศิลปะลายไทย สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เป็นเครื่องมือสำหรับครูที่จะนำไปใช้ในการฝึกการเขียนศิลปะลายไทยในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน
2. เป็นประโยชน์สำหรับครูและผู้ปกครองในการส่งเสริมให้นักเรียนที่มีความสามารถทางศิลปะ โดยเฉพาะการเขียนภาพศิลปะลายไทยได้พัฒนาอย่างเต็มความสามารถ